Слухайте, слухайте, крик із півночі!..
Чуєте плач уночі!..
Цитьте... Затихніть...
Хтось скарги нам точить...
Чи може прокльони нам шле уночі!!
Тихше...
Ридання несуться із прірви.
Стогін в безодню хтось свій посила.
Хто це регочить?.. Хто це ридає?..
Темная ніченька землю всю вкрила...
Темная ніченька скрізь облягла...
Нічка осінняя...
Тсс... Чуєш, товаришу, чуєш мій друже?..
Хто це? Спаси!.. Заступись!..
Бач, хтось у білім...
Руку простяг...
І мене обгортає...
Тягне у прірву...
Брате, спаси!..
Ніченько темная, нічко осінняя,
Ніченько, нічко, —
Яка ж ти страшная...
Хмарами вкрита,
Туманом повита...
Сам у розпуці, стою опівночі.
Мряка січе у лице...
Вітер з ніг валить...
Хто ж це там плаче?..
лихо моє...